

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ

ΠΟΛΥΓΥΡΟΣ ΚΥΡΙΑΚΗ 5 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1934 ΙΔΡΥΘΗ ΤΩ 1930 ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΒΙ ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 14 (65)

ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ - ΕΚΔΟΣΙΣ ΝΙΚ. Χ. ΓΕΡΟΧΡΙΣΤΟΥ ΔΙΕΥΘΥΝΕΤΑΙ ΥΠΟ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ ΛΑΚΗΣ ΣΥΡΓΙΑΝΝΗΣ ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡ. 1.

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΠΙΚΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ

Η ΜΕΓΑΛΗ ΜΑΣ ΕΡΕΥΝΑ

ΤΑ ΜΑΝΤΕΜΟΧΩΡΙΑ ΚΑΙ Η ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΜΕΙ-ΜΑΡΙΔΟΥ

Του επιστρέψαντος άρχισυντάκτου μας κ. ΛΑΚΗ ΣΥΡΓΙΑΝΝΗ

Ο χώρος της μικρής εβδομαδιαίας εφημερίδος μας δεν επιτρέπει να διεξέλθω όπως επιθυμώ κ' όπως πρέπει διεξοδικά κ' επίκαιρα όλα τα ζητήματα των χωριών από τα οποία πέρασα κατά την περιόδου.

Γι' αυτό αναγκάζομαι να παρέλθω ανεξέταστο σχεδόν το σπουδαιότερο ζήτημα της ανοικοδόμησης — αφήνοντας στο φίλο κ. Εύθ. Τσαπραζλή, ν' ασχοληθεί μ' αυτό, γιατί είναι κ' αυτός πολύ καλά κατατοπισμένος σ' αυτό — για ν' ασχοληθώ εγώ σήμερα μ' ένα άλλο, εξ' ίσου με το πρώτο, σπουδαίο για το λαό εκείνο ζήτημα.

Και το ζήτημα αυτό είναι η 'Εταιρεία Μεϊμαρίδου, ή οποία με μιὰ σκανδαλώδη σύμβαση εκμεταλλεύεται όλα σχεδόν τα δάση του Δασορχείου 'Αρναίας.

Πώς και γιατί παραχωρήθηκαν, από την περίφημη Βενιζελική λέσχη, τα δάση αυτά στη ληστροική, άνάξια και χρονοκοπημένη αυτή εταιρεία, είναι τόσο εύκολο να το καταλάβει καθείς, ώστε θα ρωτώ πώς δεν χρειάζεται να το γράψω.

Από την πρώτη άκομα χρονοιά φάνησαν οι δόλιοι και μη τίμιοι σκοποί της.

Όχι μονάχα εργασία δεν παρείχε στους κατοίκους, αλλά και τους εργάτες της άκομη δεν τους πλήρωε. Φτωχοί οικογενειάρχες, ολόκληρους μήνες εργασθέντες και ζητούντες τα ήμερομισθιά των, έλάμβανον ως μοναδική άπαντησι, πώς το ταμείο δεν έχει χρήματα και τά... περιμένουν να έλθουν. Άλλα δεν έρχονταν φυσικά ποτέ. Φτάνει να σημειώσω ότι υπήρχε εργάτης που είχε να παίρνει από καθυστερούμενα ήμερομισθιά του δέκα τρείς (αριθ. 13) χιλιάδες δραχμές (υπολογείστε πώς 40 ή και 60 άκομα δραχ. τη μέρα για να βρείτε πόσα ήμερομισθία είχε, και έχει άκομα θα ρωτώ, να παίρνει).

Ποτέ της δεν έδειξε ενδιαφέρον για τα δάση ΤΗΣ.

Ποτέ της δεν λογόρισε νόμους, ύπηρεσίες, συμβάσεις.

Ποτέ της δεν φάνηκε συνεπής στις υποχρεώσεις της στους εργάτες της, στο δημόσιο, άκομα και στους εμπόρους με τους οποίους συνεργάεται.

Ός πρόγραμμα της έθεσε, όχι την τιμία εκμετάλλευσή του δασικού πλούτου των δασών που κακή τη μοίρα βρέθηκαν στα χέρια της, αλλά την διαφόρων τρόπων και μέσων άπάτην των εργατών της, του δημοσίου, των συνεργατών της εμπόρων.

Και αθυστερεί εκατοντάδες χιλιάδων φόρους στο Δημόσιο.

Και άρνεϊται να πληρώσει τους εργάτες της.

Και έρχεται καθημερινώς σχεδόν σε προστριβές με τους δασικούς υπαλλήλους.

Και άθετεί και τις άπέναντι των συνεταίρων της άκομα υποχρεώσεις της.

Άλλα ως έλθουμε καλύτερα στα πράγματα:

Στη θέση «Πηλίνα» της περιφέρειας Σταγείρων ένοικίασε — ή σωστότερα: αναγκάσθηκε να παραχωρήσει ένα μεγάλο μέρος στον Ξυλέμπορο κ. Χ. Ζαχαριάδη γιατί δεν βρέθηκε συνεπής άπέναντί του.

Ο Ζαχαριάδης αυτός έκοψε τα δένδρα που χρησιμοποιεί ως όρυσημα (χρωματισμένα δένδρα από τη δασική ύπηρεσία) και χρωμάτισε άλλα. Με τον τρόπο αυτό θέλησε να εξαπατήσει τη δασική ύπηρεσία για να κερδίσει έκτασι.

Περίωρι ε όμως την έκτασι που έχει παραχωρηθή για τις άνάγκες του χωριού και των μικροϋλότομων από 500.000 στρέμματα μονάχα σε 100000.

Η ύπόθεση βρίζεται στα δικαστήρια και τα κάρβουνα του Ζαχαριάδη κατασχεμένα.

Άλλο: Στη θέση «Κουτσιομπού» της περιφέρειας Στρατονίκης υλοτόμησε μονάχα τη χρήση ξυλεία κ' άφησε τους κορμούς των δέντρων να μένουν όρθιοι-ξεροί. Αυτό καθώς μ' έ πληροφορήσαν δασικοί υπάλληλοι δεν το επιτρέπει ή δασική νομοθεσία για διαφόρους επιστημονικούς λόγους. Έγινε δε ή σχετική σύσταση στην εταιρεία, άλλ' αυτή όπως πάντα δεν έδωσε καμιά σημασία σ' αυτή.

Και δεν αφήνει τώρα τον κόσμο να προμηθευτεί τη ξυλεία που του χρειάζεται για την ανοικοδόμηση των σπιτιών του. Κι' αυτό το κάμνει κυρίως για να πείσει το Κράτος να

Η ΓΝΩΜΗ ΜΑΣ ΑΙ ΠΥΡΚΑΓΙ-ΑΙ ΤΩΝ ΔΑΣΩΝ

Κάθε χρόνο, την εποχήν αυτήν είναι άδύνατον να μη θρηνησώμεν την εκ πυρκαϊών καταστροφήν μερικών χιλιάδων στρεμμάτων δασών. Έφετος την «πρωτοπορίαν» και το «ρεκόρ» τ' έχει ή Κασσάνδρα, όπου άπετεφρόθησαν δεκάδες χιλιάδων πευκοδένδρων.

Πρόκειται κατά κανόνα περιεμπρησίων άφελωμένων εις την επιδίωξιν χρησιμοποίησεως της καίσεως εκτίσεως.

Όμως, ο μόνος και κύριος ένοχος των τοιούτων καταστροφών είναι άσφαλώς ή πλημμελής δασική ύπηρεσία ή σωστότερα ή παντελής έλλειψις δασικής πολιτικής του κράτους: δηλαδή ή ανεπαρκής δασονόμος και δασοφυλάκων, ή παράλειψις του καθαρισμού των δα

σών και ή έλλειψις δεινδορασιώσεως και άντεμπρηστικων ζωνών.

Και είναι άολογούμενος θαύμα πώς εξακολουθούν να υπάρχουν άκομη δάση εις τον μαζάριον αυτόν τόπον με την υπάρχουσαν νομοθεσίαν και την άτελεστάτην επιτήρησιν των δασών.

Ο κ. Θεοτόκης πρόει να ενδιαφερθή σοβαρότατα δια την περιφρούρησιν του πρασίνου θησαυρού μας.

Και πρὸς τοῦτο δέον πρωτίτως να θεοπίση άσθηροτάτην νομολογίαν πρὸς τιμωρίαν των εμπρηστών, αλλά και να τροποποιήση, συμπληρώση και συγχρονίση την ανεπαρκεστάτην δασικήν ύπηρεσίαν, διότι κινδυνεύομεν, άσφαλώς να μείνωμεν χωρίς δάση.

Η ΔΙΑΝΟΜΗ ΤΩΝ ΓΑΙΩΝ

Μας γράφουν εξ' Αγ. Δημητρίου ότι άκομη δεν ανεφάνει εκεί κανένα συνεργείον διανομής γαιών.

Δια το ζήτημα τοῦτο ήσυχολήθημεν και άλλοτε και ύπεσχεθήμεν να το παρακολουθήσωμεν διότι είναι ζήτημα μεγίστης και σπουδαιότητας σημασίας δια τον προσφυκόν λαόν της Χαλκιδικής.

Δεν ήθελήσαμεν δε να επανέλθωμεν συντόμως επ' αυτού, διότι έλληροφορήθημεν ότι άπεστάλησαν τέσσαρα συνεργεία πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον.

Κατὰ την περιόδιαν μας όμως εις τα νέα Ρόδα διεπιστώσαμεν ότι οὔτε και εκεί ανεφάνη κανένα συνεργείον διανομής και οι κάτοικοι

δικαίως ήρχισαν ν' άνησυχούν, ότι και έφετος δεν θα γίνη τίποτε.

Τώρα μας γράφουν τα ίδια και από τον Άγιον Δημήτριον.

Μήπως τα περίφημα αυτά συνεργεία χρονοτιβοῦν εις διάφορα μεγάλα χωριά δια να περνάη ο καιρός εδχάριστα όπωσδήποτε και ν' άποφεύγουν τας ταλαιπωρίας της άνα τούς άγροῦς εργασίας των; Διότι και τοῦτο ήρχισε να ψιθυρίζεται.

Δεν θέλομεν να πιστεύσωμεν ότι υπάλληλοι άντιλαμβάνόμενοι την ιερότητα της τοιαύτης άποστολής των είναι δυνατὸν να δεικνύουν όλιγοψύχια και άσυνειδησίαν περι την εκτέλεσιν των καθηκόντων των.

ΟΙ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΟΙ ΜΑΣ ΘΗΣΑΥΡΟΙ

Τακτικώτατα ανακαλύπτονται παρ' ιδιωτών διάφορα αρχαιολογικά εἰρημιατα εις όλα σχεδόν τα σημεία της Χαλκιδικής. Και όσα μὲν προλαμβάνουν και τ' άρπάζουν οι άνομοκάπηλοι... δικαιώς εξαφανίζονται από την Χαλκιδικήν. Όσα όμως τύχη να κατασχεθῶν παρὰ των κατά τόπους άστυνομικών άρχων δεν είναι καθόλου δίκαιον να μεταφέρονται εις τὰ Άρ-

χαιολογικά Μουσεία των Άθηνών και της Θεσσαλονίκης, εξαφανισόμενα οὔτω και αυτά από την Χαλκιδικήν.

Η Ίδρυσις Άρχαιολογικού Μουσείου εις τον Πολύγυρον είναι πλέον ή άπαραίτητος, όμν μόνον δια λόγους πολιτικίας και τοπικοῦ εγωΐσμου, αλλά κυρίως δι' ιστορικούς και τουριστικούς λόγους.

Ο κ. Δήμαρχος ως αναλάβη την πρωτοβουλίαν αυτήν και ως φροντίση πῶς ή θυσία να εξισφαλισή μιαν κατάλληλον αίθουσαν, όπου να μεταφερθῶν τα κατά καιρούς ανακαλυφθέντα αρχαιολογικά εἰρημιατα Χαλκιδικής, τα όποια σήμερα χάνονται μέσα εις τούς άρχαιολογικούς θησαυρούς των μεγάλων Μουσείων Άθηνών και Θεσσαλονίκης.

Είναι καιρός πλέον να κινήθωμεν και ήμεεις όλίγον δια ν' άποκτήση επί τέλους και ή Χαλκιδική — όπως όλαί πόλεις της Παλαιάς Ελλάδος — το Μουσείον των Άρχαιολογικών της θησαυρών, από το όποιον πλείετι όσα έχει να κερδίση ο τόπος.

ΕΞΑΚΟΛΟΥΘΗ ΝΑ ΨΕΥΔΕΤΑΙ

Άπεκαλύψαμεν τον κ. Λαμπρόπουλον ψευδόμενον και συκοφαντούντα. Έχολώθη ο άνηρ και δι' επιστολής του δημοσιεύσεως εις την εφημερίδα «Χαλκιδική» προσπαθεί να δικαιολογηθή άφ' ενός δι' όσα εν γνώσει ψευδώς ισχυρίσθη και άφ' έτέρου δια νέων ψευδών επίσης ισχυρισμών του εξακολουθεί να συκοφαντιή.

Δεν θα τον παρακολουθήσωμεν επ' άπειρον εις τον δρόμον που έξελέξεν. Θέτομεν πρὸ του κοινού του Πολύγυρου και της Χαλκιδικής καθαρά και ξάστερα τα πράγματα δια να κρίνη ποιος ένπροκειμένω ψευδεται και συκοφαντιή.

Ο κ. Λαμπρόπουλος εἰρΐσκει δια του δημοσιεύματός του την εν τῷ νόμῳ διάταξιν περι άπαλλαγής των δικηγόρων του φόρου επιτηδεύματος 1932-1933 ως σκανδαλώδη και κομματική. Αν οὔτω φρονή, ότι δηλαδή δεν έπρεπε οι δικηγόροι να άπαλλαγῶν του φόρου επιτηδεύματος 1932-1933, διατι υπέγραψεν ως γραμματεῦς του Συλλόγου το υπ' αριθ' 4 της 27 Ιανουαρίου 1933 έγγραφον πρὸς την Γεν. Διοίκησιν περι διαγραφής των δικηγόρων Χαλκιδικής εκ των φορολογικῶν καταλόγων 1932-33;

Και αν πιστεύη ότι δεν εξημιώθησαν εἰμῶσως οι δικηγόροι Χαλκιδικής εκ των σεισμών, διατι οὔτος μετά τους σεισμούς συνέταξεν, ύπεγραψε και απέστειλεν πρὸς τούς δικηγορικούς συλλόγους του Κράτους έκκλησιν του Συλλόγου περι άποστολής βοηθημάτων υπὲρ των δικηγόρων εις την διαμονήν των όποιών, γενομένην κατά κεφαλάς, έλαβεν μέρος και ο κληνθμορίζων ήδη πολὺς κ. Λαμπρόπουλος. Είναι ή δεν είναι ταῦτα αληθῆ; Ας τολμήση να τα άμφιβητήση ο κ. Λαμπρόπουλος.

Δια της δημοσιεύσεως επιστολής του, όμολογεί χωρίς να ερυθραῖ οτι και οι συνάδελφοί του κ. κ. Άποσιτίτης, Άναγνωσταράς άηλλάγησαν του φόρου επιτηδεύματος δυνάμει του νόμου παραδεχόμενος οὔτω ότι έψεύθη, όταν ισχυρίζετο εις το περι σεισοκαπηλείας άνίγνωσμά του ότι μόνον ο κ. Χριστίδης άηλλάγη. Και έψεύθη εν γνώση κακοήθως διότι έβεβήλωσεν το άναγνωστικόν του κοινόν ότι προτου γράψη τας συκοφαντίας του συνεβήλευθη; τα βιβλία του ένταῦθα Ταμείου εκ της εξέτασεως δε έβεβαιώθη ο ψευδόμενος ότι μόνον ο κ. Χριστίδης άηλλάγη. Πώς τώρα όμολογεί οτι και άλλοι δύο συνάδελφοί του άηλλάγησαν;

Εάν ο κ. Λαμπρόπουλος είναι έντιμος άνθρώπος δρέπει να άπαντήση άφου καλώς συμβουλευθή τα βιβλία του Ταμείου αν δυνάμει του νόμου περι σεισοπαθῶν άηλλάγησαν του υπολοίπου φόρου 1932-33 και οι συνάδελφοί του 1), Στ. Πετρούλας 2) Κ. Αικατερινάκης 3) Νικόλ. Χριστιανός 4) Γ. Μαρίνος 5) Δημ. Μουμούρης 6) Γ. Σκορδέλης 7) Στ. Κόσιανος 8) Σταμ. Άναγνωσταράς και 9) Α. Άποσιτίτης. Και υποχρεοῦνται εις τοῦτο διότι δεν του είναι επιτετραμένον να συκοφαντιή τούς συνάδελφους του.

Εάν δεν άπαντήση θα αναγκασθώμεν να ζητήσωμεν επίσημα έγγραφα άποδεικνύοντα αυτόν ψευδόμενον και θα τα δημοσιεύσωμεν.

